

Spm. nr. S 2080

Til justitsministeren (7/7 95) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvordan ældre og handicappede kan sikre sig, at de retskrav, de har i bistandsloven på, at »kommunerne har pligt til at stille den nødvendige hjælp til rådighed både til personlig pleje og til praktisk rengøring i hjemmet«, bliver opfyldt?«

Begrundelse

Da regeringen har bestemt, at brugerne af hjemmepleje og hjemmehjælp ikke kan anke de kommunale afgørelser, da socialministeren tidligere har nægtet konkret at gribe ind over for uefterrettelige kommuner, og da ombudsmandsloven ikke gælder for den kommunale forvaltning, er det nødvendigt, at justitsministeren helt konkret anviser disse svage borgere, hvilke muligheder de har/ikke har for at sikre, at den hjælp, der i det enkelte tilfælde er nødvendig, også bliver stillet til rådighed, samt at det retskrav, der ligger i bistandsloven, til enhver tid kan kræves opfyldt.

Svar (14/7 95)

Justitsministeren (Henrik Dam Kristensen, fg.): Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Socialministeriet, der ved skrivelse af 13. juli 1995 har oplyst følgende:

»Efter bistandslovens § 50 påhviler det kommunalbestyrelsen at sørge for, at der i kommunen findes en hjemmehjælpsordning, således at der kan ydes praktisk bistand i hjemmene til personer med behov herfor. Kommunens forpligtelse er uddybet i Socialministeriets cirkulære af 30. oktober 1980 om praktisk bistand i hjemmet efter bistandsloven. Det fremgår heraf bl.a., at varig hjemmehjælp ydes til at udføre det huslige arbejde og bistå med de personlige fornødenheder, som en person p.gr.a. vedvarende lidelse eller svækkelse ikke selv kan klare – eller meget vanskeligt kan klare.

Inden for de afstukne rammer er det den enkelte kommune, der har såvel det indholdsmæssige som det økonomiske ansvar for tilrettelæggelsen af hjemmehjælpsordningen. Det er således kommunen, der afgør, i hvilket omfang

der skal ydes hjemmehjælp, og hvilke ressourcer der skal afsættes til at løse opgaven.

Hjemmehjælp tildeles efter en individuel vurdering af det konkrete behov for hjælp. Borge- ren har således ikke et retskrav på at modtage hjemmehjælp eller modtage hjemmehjælp i et bestemt omfang.

Kommunalbestyrelsens afgørelse om den bistand, der kan ydes i det enkelte tilfælde, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Der kan i øvrigt henvises til lovforslag nr. L 264 om indførelse af ældreråd og af klageråd på hjemmehjælpsområdet m.v., som socialministeren fremsatte den 24. maj 1995. Ældrerådet skal efter forslaget medvirke til at udbygge kontakten mellem kommunens ældre borgere og kommunalbestyrelsen og rådgive kommunen i ældrepolitiske spørgsmål. Klagerådet skal herudover efter forslaget sikre de ældre mulighed for at følge og medvirke til, at hjemmehjælpsopgaverne i praksis udføres i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens målsætninger på dette område.

Klagerådet kan således – ud over at følge, om kommunen lever op til de kvalitetskrav, den selv har fastlagt – bidrage til udviklingen på hjemmehjælpsområdet ved den dialog, der forventes at opstå mellem kommunalbestyrelse og klageråd.

Lovforslaget forventes genfremsat efter Folketingets sommerferie.»

Jeg kan henholde mig til Socialministeriets udtalelse.

Spm. nr. S 2081

Til arbejdsministeren (7/7 95) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at reglerne ændres således, at arbejdsløse, der tager beskæftigelse i kommunale projekter, ikke stilles dårligere end de arbejdsløse, der vælger at deltage i diverse kurser, daghøjskoler m.v., når det drejer sig om at »optjene timer« i dagpengesammenhæng?«